



Se petrec, periodic, lucruri remarcabile, în evoluția și derularea istoriei fiecărui popor. Și națiunile probabil parcurg toate etapele din ciclul de viață clasic ce poate fi adoptat și adaptat simbolic pentru orice lucru, produs.

Există “așteptare” - lansare, creștere, maturitate și implicit... declin. Orice fenomen, relație, obiect etc se supune – în linii generale - acestei legi. Pare o lege simplă, prea ușor de înțeles și chiar... virală.

La fel și viața, sentimentele și speranțele noastre, sunt ancorate în legi, mai mult sau mai puțin științifice, care încearcă să explicitizeze itinerariul tuturor “fenomenelor” ce se petrec în interiorul universului individual sau comun.

În ultimii ani, fără niciun gând strategic, am încercat să ofer, prin interviurile pe care le-am luat sighetenilor plecați aiurea, în lumea largă, crâmpoie din poveștile de succes ale concetățenilor mei. Sunt oameni valoroși, oameni speciali, ce au parcurs acele etape distincte, mai mult sau mai puțin comparabile, de nesiguranță - așteptare, creștere, maturizare, uneori disperare – declin și reluarea ciclului din nou și din nou în zone, țări, locații distincte... Sunt ai noștri, pe care îi iubim, îi invidiem sau îi compătimim, îi revedem cu plăcere și îi căutăm uneori, când necazurile sau durerile o cer.

Zilele trecute, un prieten plecat de aici pe alte meleaguri a decis să revină acasă. Mi-a spus că acolo, în “diaspora”, unde a petrecut mulți ani, a fost nemaipomenit, a avut alte standarde de viață, net superioare evident, alt gen de succes, alt mod de a gândi și acționa. Dar, schimbarea recentă prin vot i-a anulat dezamăgirile vis a vis de țară, de cei rămași – blazați de – acasă, i-a revigorat speranța. Prietenul meu a revenit la Sighet cu dorința sa reîncerce – în contextul optimismului schimbării în bine ce a emanat din “lovitura” tinerilor și-a diasporei – o nouă luptă aici, pentru binele lui și-al familiei, dar, de ce nu, și pentru binele comunității (concept încă destul de vag pentru majoritatea românilor).

Amplitudinea așteptărilor și speranțelor este mai largă și mai mare ca niciodată, terenul pregătit pentru adevărata schimbare și creștere fiind fertil și dornic de... roade.

Revenind la prietenii, cunoștințele din diaspora, am primit întotdeauna de la ei îndemnuri – pe

care vi le-am comunicat - pentru schimbarea atitudinii, pentru asumarea cu responsabilitate a schimbării, pentru implicare, pentru “opozitie” constructivă, pentru asumarea democrației. În toate interviurile celor de-afară am remarcat sugestiile pentru atitudine și reacție civică curajoasă, fermă. Știu și eu, știți și voi că esența evoluției este continua schimbare, “saltul” calitativ pe care-l sugerează și în care cred toți, dar pe care nimeni nu-l demarează din proprie inițiativă. Schimbarea și implementarea oricărui gen de noutate implică desigur efort dar și inteligență și curaj, imaginație și forță psihică, dorința și... credința în sensul pe care ți l-ai ales în viață.

Încrederea uriașă, neverosimil de mare în acest moment, în noul președinte ales și cu votul diasporei (amplificat simbolic în țară), poate genera prin presiunea declanșată revirimentul mult-așteptat sau (și ar fi păcat) definitivul abandon al parcursului pe drumul nostru ascendent, al acestei comunități importante de la marginea de est a Uniunii Europene.

Diaspora românească, între 3 și 4 milioane de cetățeni după informațiile statistice pe care le cunoaștem, este formată și din acei “căpșunari” priviți cu dispreț atât de străini cât și de unii dintre noi, care au alimentat mulți ani cu valută cash-ul țării, dar mai ales din intelectualii care au acces spectaculos în structurile tehnocrate ale democrațiilor din Italia, Spania, Franta, Germania, Anglia, SUA, Norvegia, etc. Diaspora, (auto)exilată de condițiile economico – sociale precare pe care le-a oferit România tuturor cetățenilor ei, ce a făcut parte dintr-o “altă” țară, va avea sper, în sfârșit, un cuvânt pertinent de spus pentru evoluția țării.

Luând în discuție doar micuța comunitate sigheteană realizată peste hotare, vom identifica fără mari eforturi, specialiști IT, manageri, profesori, medici, economiști, scriitori, ce pot oricând oferi know-how-ul gratuit, pe care nu cu foarte mulți ani în urmă l-am cumpărat pe bani grei, pot investi, pot face lobby pentru România și mai ales pot să ne asigure necesara conexiune cu fluxul informațional și economic al marilor economii. Comunitatea sigheteană din diaspora este multiplicată de mii de ori la nivelul întregii țări cu reprezentanți valoroși ai “exilului” care, dacă vor simți că li se va lua în considerare mesajul, vor reveni fizic și/sau moral, alături de noi.

Este un moment unic azi, când moralitatea, normalitatea și echilibrul unui altfel de președinte, pot aduce schimbarea nu numai în comportamentul clasei politice ci schimbarea în integritate a clasei politice. Ne-am săturat de șmecherii, de rețeaua profitorilor politici, de incompetența și ignoranța conducătorilor propulsați pe criterii de clan, ne-am săturat de o clasă politică ridicată de aproape 25 de ani din creuzetul securisto-revoluționar pe un val de încredere oarbă în democrație. Democrația are legi, are reguli, are principii, implică prezumția de succes și nevinovăție, dar nu exclude pedeapsa drastică, iremediabilă, capitală, pentru cei care și-au bătut joc de noi și de încrederea “în alb” pe care le-am acordat-o. Generația fără culoare ideologică a conducătorilor actuali ai tranziției – baroni-agramați, politicieni perversi, manageri de carton, doctori – specialiști în furt, fraudă și nonvaloare, căpușele de serviciu - trebuie să se retragă și să cedeze locul adevăratelor elite de-aici și din diaspora, ce au crescut prin propriile eforturi, au performat fără sprijin subversiv și s-au capitalizat, spiritual și financiar, doar prin

muncă și inteligență.

România are valori, valorile sunt pregătite și pot fi găsite și-n diaspora; avem două țări paralele, aici și-afară, a sosit momentul pentru joncțiune și interacțiune, pentru acțiune comună, pentru selecția meritocratică a “conducătorilor”. A sosit momentul schimbării - democratice - de generație politică, a celor care gestionează evoluția socio-economică a tuturor comunităților țării, a schimbării masive a structurilor instituționale decizionale (împânzite de neprofesioniști), a membrilor Consiliilor locale și județene, e nevoie de altfel de oameni, nepătați, onorabili și neduplicitari. Diaspora a găsit nișa de-a pătrunde în conștiința țării, diaspora este deja foarte puternică și poate oferi un sprijin la purificarea democratică a societății românești.

Noi, noul președinte, noua alianță a celor “două” țări, cei care am văzut că se poate și fără ei, politicienii corupți, putem aduce, în sfârșit, schimbarea profundă, durabilă, a României. Este o oportunitate pe care n-o putem pierde, “majoritatea tăcută” își poate decide, bine informată, viitorul: traseul spre progres.

Președintele va da – sperăm - tonul schimbării! Dacă și de data aceasta vom fi dezamăgiți, ne vom pierde definitiv încrederea și-n această instituție... Și-ar mai rămâne doar o singură soluție?!...

AUTOR: Ion Mariș

www.sighet-online.ro